

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ВОЛИНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ЛЕСІ УКРАЇНКИ

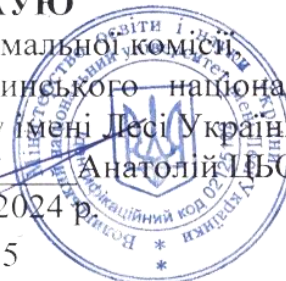
ЗАТВЕРДЖУЮ

Голова приймальної комісії
ректор Волинського національного
університету імені Лесі Українки

Анатолій ШВЕЦЬ

«09» квітня 2024 р.

Протокол № 5

ПРОГРАМА
ФАХОВОГО ІСПИТУ ЗАМІСТЬ ЄФВВ
ДЛЯ УЧАСТІ У КОНКУРСНОМУ ВІДБОРІ ДЛЯ ЗДОБУТТЯ ДРУГОГО
(МАГІСТЕРСЬКОГО) РІВНЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ

на основі раніше здобутих рівнів вищої освіти бакалавра (НРК 6),
магістра, освітньо-кваліфікаційного рівня спеціаліста (НРК 7),

яким надано таке право відповідно до спеціальних умов Правил прийому
до ВНУ імені Лесі Українки в 2024 році

ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ 291 МІЖНАРОДНІ ВІДНОСИНИ, СУСПІЛЬНІ
КОМУНІКАЦІЇ ТА РЕГІОНАЛЬНІ СТУДІЇ

освітньо-професійна програма – МІЖНАРОДНА ІНФОРМАЦІЯ ТА
СУСПІЛЬНІ КОМУНІКАЦІЇ

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Відповідно до п.п. 8.3 розділу VIII Спеціальних умов участі у вступній кампанії Правил прийому до Волинського національного університету імені Лесі Українки в 2024 році спеціальними умовами участі у конкурсному відборі на навчання для здобуття ступеня магістра на основі НРК6 або НРК7 є участь у конкурсному відборі на навчання за результатами співбесіди з іноземної мови замість ЄВІ та/або фахового іспиту замість Єдиного фахового вступного випробування (ЄФВВ).

Програма фахового іспиту формується для здобуття другого (магістерського) рівня вищої освіти зі спеціальності 291 «Міжнародні відносини, суспільні комунікації і регіональні студії», освітньо-професійної програми «Міжнародна інформація та суспільні комунікації» і має на меті виявити знання, уміння і навички здобувачів освіти із фахових дисциплін циклу загальної й професійної підготовки, а саме освітніх компонентів: Міжнародна інформація та суспільні комунікації, Інформаційно-аналітична діяльність у міжнародних відносинах, Масові та стратегічні комунікації, Інформаційна політика та національна безпека, Аналіз та прогнозування зовнішньої політики, Конфліктологія та теорія переговорів.

Інформаційний обсяг дисциплін визначає рівень набуття здобувачем освіти компетентностей, результатів навчання, що визначені Стандартом вищої освіти за спеціальністю 291 «Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії» для першого (бакалаврського) рівня вищої освіти (<https://bit.ly/3VvOOMM>), освітньо-професійної програми та навчального плану 2019 р. із врахуванням вимог до складання такого типу програм.

Здобувач освіти повинен *знати*: природу, динаміку, особливості забезпечення міжнародної безпеки на глобальному, регіональному та національному рівнях; природу та підходи до вирішення міжнародних та інтернаціоналізованих конфліктів; природу міжнародного співробітництва; співвідношення державних, недержавних акторів у світовій політиці; принципи, визначення та реалізації на міжнародній арені національних інтересів держав, природу та характер взаємодій окремих країн та регіонів на глобальному, регіональному та локальному рівнях; природу та механізми міжнародних комунікацій; структуру та динаміку розвитку міжнародних суспільних комунікацій, виявляти їх вплив на міжнародну систему, державні та суспільні інститути.

Здобувач освіти повинен *вміти*: виокремлювати ознаки та тенденції розвитку, динаміку, принципи організації міжнародних відносин; застосовувати знання характеристик розвитку країн і регіонів, особливостей, закономірностей глобальних процесів та місця в них окремих держав; аналізувати природу та еволюцію міжнародних організацій, їхнє місце у системі міжнародних відносин; застосовувати отримані вміння й навички для вирішення практичних питань пов'язаних із розвитком міжнародних відносин у світі; розуміти основні тенденції розвитку сучасної системи міжнародних відносин; узагальнювати та аналізувати отриману інформацію про міжнародні події; здійснювати

комунікацію та інформаційно-аналітичну діяльність у сфері міжнародних відносин; збирати, обробляти та аналізувати значні обсяги інформації про стан міжнародних відносин, зовнішньої політики України та інших держав, регіональних систем, міжнародних комунікацій.

ТЕМАТИЧНИЙ ВИКЛАД ЗМІСТУ

Міжнародна інформація та суспільні комунікації

Інформаційна парадигма сучасної цивілізації. Основні поняття міжнародної інформації. Джерела міжнародної інформації. Правові основи міжнародної інформації. Міжнародна інформаційна політика. Інформаційна політика міжнародних організацій. Діяльність ЮНЕСКО в галузі комунікацій. Аналітичні дослідження ЮНЕСКО в галузі інформації та комунікації. Інформаційна політика міжурядових європейських організацій. Інформаційні програми міжурядових європейських організацій. Інформаційний вимір діяльності Ради Європи. Європейська інформаційна політика. Інформаційна політика міжнародних неурядових організацій. ТНК і міжнародний обмін інформацією. Міжнародна інформаційна безпека. Інформаційна безпека в діяльності міжнародних організацій. Міжнародна інформація та зовнішня політика. Інформаційно-аналітичне забезпечення зовнішньої політики. Інформаційне забезпечення національних інтересів у міжнародному інформаційному просторі. Інформаційно-аналітичне забезпечення зовнішньої політики України. Інформаційні агенції в міжнародному інформаційному обміні. Аналітичні центри.

Програмні компетентності:

- здатність розв'язувати комплексні теоретичні та практичні задачі і проблеми під час професійної діяльності у галузі міжнародних відносин, суспільних комунікацій та регіональних студій;
- здатність та розуміння предметної області, професійної діяльності;
- здатність виокремлювати ознаки та тенденції розвитку, розуміти природу, динаміку, принципи організації міжнародних інформаційних відносин, суспільних комунікацій;
- здатність аналізувати міжнародні відносини в різних контекстах, зокрема в інформаційному;
- здатність аналізувати структуру та динаміку міжнародних суспільних комунікацій, виявляти їх вплив на міжнародну систему, держави й суспільні інститути.

Знати:

- предметну область й професійну діяльність;
- природу міжнародного співробітництва, характер взаємодії між міжнародними акторами;
- природу та механізми міжнародних комунікацій;
- можливості використання інформаційних ресурсів на міжнародному рівні;
- умови використання інформації та інформаційних систем у міжнародній діяльності.

Вміти:

- збирати, обробляти й аналізувати інформацію з питань міжнародної інформації та суспільних комунікацій;
- досліджувати проблеми міжнародних відносин, регіонального розвитку й міжнародних комунікацій;
- вести фахову дискусію з проблем міжнародної інформації та суспільних комунікацій;

- застосовувати у своїй подальшій діяльності уміння користуватися глобальними інформаційними ресурсами;
- досліджувати проблеми міжнародних відносин, міжнародних комунікацій із використанням міждисциплінарних підходів, презентувати результати дослідження, надавати рекомендації.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Актуальні проблеми формування та розвитку європейського інформаційного простору : кол. моногр. / за заг. ред. Є.Б. Тихомирової. Луцьк: ВМА «Терен», 2012. 354 с.
2. Європейська інтеграція : навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. [С. В. Федонюк та ін.] / За ред. С. В. Федонюка, В. Й. Лажніка. Вид. 2-е, переробл. й доповн. Луцьк: Волин. нац. ун-т ім. Лесі Українки, 2010. 760 с.
3. Європейські публічні комунікації : культура, політика, технології : колективна монографія / А. Л. Шинкарук, В. М. Парфенюк, Е. Я. Кац. Рівне, 2013. 416 с.
4. Журба Я. Комунікація уряду із суспільством. Бриф аналітичного документу URL : <http://analytic.org.ua/wp-content/uploads/2015/06/Brief.pdf>.
5. Інноваційна дипломатія XXI століття : колективна монографія / Є. А. Макаренко, М. М. Рижков, М. А. Ожеван та ін. Київ: Центр вільної преси, 2012. 408 с.
6. Карпчук Н. Міжнародна інформація та суспільні комунікації : навч. посіб. для студ. закл. вищ. освіти. Луцьк, 2018, 514 с. URL: <https://tinyurl.com/59t6nrun>.
7. Карпчук Н. П. Засади комунікаційної політики : досвід країн-членів Європейського Союзу: монографія. Луцьк: Вежа-Друк, 2015. 440 с.
8. Картунов О. В., Маруховський О. О. Інформаційне суспільство : аналіз політичних аспектів зарубіжних концепцій : монографія. Київ: Університет економіки та права «КРОК», 2012. 344 с.
9. Макаренко Є. А. Стратегічні комунікації в міжнародних відносинах URL: http://journals.iir.kiev.ua/index.php/pol_n/article/view/3117.
10. Макаренко Є. А., Піпченко Н. О. Віртуальна дипломатія : підручник. Київ: Центр вільної преси, 2010. 302 с.
11. Міжнародна інформація : терміни і коментарі. Навчальний посібник / Є. А. Макаренко, М. М. Рижков, О. П. Кучмій, О. М. Фролова. Вид. 2-ге, доповн. та переробл. Київ: Центр вільної преси, 2016. 518 с.
12. Ржевська Н. «Мозкові центри» як суб'єкти експертного середовища: функціональний аналіз. Політичний менеджмент. 2012. № 1-2. С. 161-169.
13. Руднева В. Публічна дипломатія : теоретичні основи застосування нової інформаційно-комунікаційної технології в державному управлінні URL: <https://tinyurl.com/3nv7d4vz>.
14. ЮНЕСКО опублікувала п'ять принципів медійної та інформаційної грамотності URL: <https://tinyurl.com/3ndrt99f>.

Інформаційно-аналітична діяльність у міжнародних відносинах

Мета, зміст та методологія інформаційно-аналітичної роботи. Припущення і передбачення в інформаційно-аналітичній діяльності. Системний аналіз та теорія операцій в інформаційно-аналітичній роботі. Синергетичні аспекти інформаційно-аналітичної роботи. Когнітологічні аспекти інформаційно-аналітичної роботи. Методика формування інформаційної бази. Методика розробки аналітичних прогнозів в галузі міжнародних відносин. Методи аналітико-синтетичної обробки інформації. Підготовка інформаційно-

аналітичних документів. Інформаційно-аналітична робота в закордонних установах. Чинники, що визначають стан держави та її положення на світовій арені.

Знати:

- концептуальні засади інформаційно-аналітичної діяльності;
- особливості аналізу міжнародної політики;
- специфіку моделювання зовнішньополітичних подій;
- етапи інформаційно-аналітичної роботи, організацію діяльності аналітичних структур.

Вміти:

- здійснювати організацію інформаційно-аналітичної роботи в галузі міжнародних відносин;
- опанувати методика та методологію підготовки різних видів аналітичних документів, рекомендацій та пропозицій для прийняття рішень.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Аналітика, експертиза, прогнозування / [Є. А. Макаренко, М. М. Рижков, М. А. Олесеван та ін.]. Київ: Наша наука і культура, 2003. 612 с.
2. Андрусів В. В. Прогноз в політиці : розуміння, предмет, методологія здійснення. *Теорія і практика політичного аналізу і прогнозування* : [Збірник матеріалів] / [За ред. М. М. Розумного]. Київ: Національний інститут стратегічних досліджень, 2006. 34 с.
3. Ващенко К. Основні форми і принципи дослідження політичного аналізу й прогнозу. *Політичний менеджмент*. 2007. № 1. С. 165-172. URL: <https://tinyurl.com/539339dj>.
4. Глосарій : навчальний енциклопедичний словник-довідник з питань інформаційної безпеки / за заг. редакцією д. політ. н., проф. А. М. Шуляк., 2019. 580 с.
5. Горбатенко В. Принципи, методи і основні етапи політичного прогнозування. *Людина і політика*. 2003. № 5. С. 46-55.
6. Кальниш Ю. Г. Суб'єкти політичної аналітики в державному управлінні URL: <http://www.nbu.gov.ua/e-journals/dutp/2005-1/txts/Kalnish.htm>.
7. Лясота Л. І. Проблеми інституціоналізації прикладного політичного аналізу та прогнозування у сучасному українському суспільстві. *Теорія і практика політичного аналізу і прогнозування* : [Збірник матеріалів] / [За ред. М. М. Розумного]. Київ: Національний інститут стратегічних досліджень, 2006.
8. Медіатехнології під час моделювання образу «іншого» в ідеології «руського міра». *Науковий вісник Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки*. Луцьк: Вежа-Друк, 2020. № 2 (406). С.105-114. (Серія «Міжнародні відносини»).
9. Митко А. М. Політична аналітика та прогнозування : [підручник]. Луцьк: Вежа-Друк, 2013. 228 с.
10. Пархоменко О. В. Інформаційна аналітика як складова управління сферою НТД. *Наук.-техн. інформація*. 2004. № 2. С. 27-30.71.
11. Політологія : сучасні терміни і поняття. Короткий навчальний словник-довідник для студентів ВНЗ I-IV рівнів акредитації. 3-тє видання, виправлене і доповнене укладач В. М. Піча, наук. редакція Л. Д. Климанської, Я. Б. Турчин, Н. М. Хоми. Львів: Новий Світ-2000, 2020. 516 с.
12. Польовий М. А. Політичні процеси : теорія і практика моделювання : [монографія] / М. А. Польовий. Одеса : Фенікс, 2011.
13. Приходько В. А. Типологія політичного аналізу. *Вісник КНУ ім. Т.Г. Шевченка* Філософія. Політологія. Вип. 54-55. 2007. С. 128-129.
14. Рубанов В. Політичний аналіз і аналіз політики : загальне й особливе. *Політичний менеджмент*. 2009. №6. С. 36-47.

15. Сучасна політична лексика : навч. енциклопед. словник-довідник / І. Я. Вдовичин, Л. Я. Угрин, Г. В. Шипунов та ін.; за наук. ред. Хоми Н. М. Львів : «Новий Світ-2000», 2015. 395 с.
16. Теремко В. В. Сутнісні характеристики прикладного політичного аналізу URL: http://www.nbuv.gov.ua/portal/socgum/Vdakk/2010_1/39.pdf.
17. Тертичка В. Державна політика : Аналіз та здійснення в Україні. Київ: Вид-во «Основа», 2002.
18. Філіпова Л. Я. Аналітична складова інформаційної діяльності : уточнення сутності, ознак і процесів. *Вісник ХДАК*. Вип. 28. 2009.
19. Шпига П. С. Інформаційно-аналітичне забезпечення зовнішньої політики : [Конспект лекцій]. Київ: КиМУ, 2004.
20. Шуляк А. М. Інформаційно-аналітична діяльність у міжнародних відносинах навч. посіб. 2-е вид., перероб. і доп. Луцьк: Вежа-друк, 2020. 274 с.

Масові та стратегічні комунікації

Масова комунікація як явище. Теорії масової комунікації. Ефекти масової комунікації. Фази існування маси. Масифікація. Масово-комунікативний вплив. Мас-медіа. Теорії медіа. Маніпулятивний вплив медіа. Медіа-безпека. Рекламна комунікація. Моделі й теорії сприйняття реклами та її впливу. Нейромаркетинг у рекламі. Сутність міжнародної реклами.

Специфіка й функції політичної комунікації. Публічна сфера. Політичний ПР. Політична реклама. Пропаганда, її типи. Агітація, канали агітації. Діяльність прес-служб політичних партій. Спін-докторинг. Політична риторика / спічрайтинг. Проблемне поле стратегічних комунікацій.

Програмні компетентності:

- здатність розв'язувати комплексні теоретичні та практичні задачі і проблеми під час професійної діяльності у галузі міжнародних відносин, суспільних комунікацій та регіональних студій;
- здатність та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності;
- здатність виокремлювати ознаки та тенденції розвитку, розуміти природу, динаміку, принципи організації масових та стратегічних комунікацій;
- здатність аналізувати міжнародні відносини в різних контекстах, зокрема в інформаційному, недійному, політичному;
- здатність здійснювати прикладні аналітичні дослідження з проблем масових й стратегічних комунікацій.

Знати:

- предметну область й професійну діяльність;
- природу, механізми масових і стратегічних комунікацій;
- основні теоретичні концепції комунікативних процесів, характеристики перспективних моделей комунікації та комунікативних технологій;
- специфіку діяльності різних суб'єктів масово-комунікативного впливу;
- специфіку стратегічних комунікацій для забезпечення національних зовнішньополітичних інтересів держави.

Вміти:

- збирати, обробляти й аналізувати інформацію з питань масових та стратегічних комунікацій;
- вести фахову дискусію з проблем масових та стратегічних комунікацій;
- визначати доцільність застосування комунікативних технологій в різних соціальних ситуаціях, будувати прогностичні моделі міжнародної комунікації, аналізувати результати комунікативних кампаній;

– досліджувати проблеми масових і стратегічних комунікацій з використанням сучасних політичних теорій, міждисциплінарних підходів, презентувати результати дослідження, надавати рекомендації.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Європейські комунікації : монографія. / Є. А. Макаренко, М. А. Ожеван, М. М. Рижков та ін. Київ: Центр вільної преси, 2006. 536с.
2. Карпчук Н. Засади комунікаційної політики : досвід країн-членів Європейського Союзу: монографія. Луцьк: Вежа-Друк, 2015. 440 с.
3. Карпчук Н. Інформаційна культура спічрайтера. *Політичне життя*. № 1. 2018. С. 97-102.
4. Карпчук Н. П. Теорія та практика комунікацій : навчальний посібник. Луцьк: Східноєвроп. нац. ун-т імені Лесі Українки, 2013. 244 с.
5. Міжнародна інформація : терміни і коментарі. Навчальний посібник / Є. А. Макаренко, М. М. Рижков, О. П. Кучмій, О. М. Фролова. Вид. 2-ге, доповн. та переробл. Київ: Центр вільної преси, 2016. 518 с.
6. Публіцистика. Масова комунікація : Медіа-енциклопедія / За загал. ред. В. Ф. Іванова. Київ: Академія Української Преси, Цент вільної Преси, 2007. 780 с.
7. Різун В. Теорія масової комунікації : підручник. Київ: «Просвіта», 2008, 260 с.
8. Стратегічні комунікації в міжнародних відносинах. Монографія. Київ: Вадекс, 2019. 442 с.
9. Тихомирова Є., Карпчук Н. Зв'язки з громадськістю : [підруч. для студ. вищ. навч. закл.]. Луцьк: Волин. нац. ун-т. ім. Лесі Українки, 2012. 276 с.
10. Яшенкова О. В. Основи теорії мовної комунікації : навч. посіб. для самостійної роботи студента. Київ: Академія, 2011. 304 с.

Інформаційна політика та національна безпека

Загальні підстави інформаційної політики і безпеки. Інформаційна політика. Концепція зовнішньої політики і національної безпеки України. Стратегія національної безпеки України. Захист єдиного інформаційного простору країни, прав і інтересів держави щодо його формування і збереження. Доктрина інформаційної безпеки України. Основні засади інформаційної безпеки України. Інформаційна безпека в системі забезпечення національної безпеки України. Напрями державної політики у сфері інформаційної безпеки України. Міжнародна інформаційна безпека. Діяльність міжнародних організацій у сфері інформаційної політики та безпеки: ООН, Міжнародний телекомунікаційний союз, НАТО, ЄС. Інституційно-правова основа інформаційної політики. Нормативно-правова база. Діяльність органів державної влади загальної компетенції. Діяльність органів державної влади спеціальної компетенції: Міністерство культури та інформаційної політики, Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації України, CERT-UA, Державний комітет телебачення і радіомовлення України, Служба безпеки України. Діяльність громадських об'єднань та публічних інституцій у сфері інформаційної політики. Стратегія кібербезпеки України.

Знати:

- основні складові забезпечення інформаційної безпеки України в умовах сучасних міжнародних відносин;
- нормативно-правова й інституційна база інформаційної політики та національної безпеки України;
- основні напрями діяльності України у сфері забезпечення національної й міжнародної інформаційної безпеки;
- форми і методи забезпечення інформаційної безпеки на міжнародному рівні, в іноземних державах, в Україні.

Вміти:

- аналізувати конкретні події у сфері інформаційної політики та безпеки у зв'язку зі зміною військових доктрин і стратегій безпеки іноземних держав;
- визначати загрози, пов'язані із негативним інформаційним впливом та забезпечувати необхідну протидію.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Глобальна та національна безпека: підручник / авт. кол.: В. І. Абрамов, Г. П. Ситник, В. Ф. Смолянчук та ін. / за заг. ред. Г. П. Ситника. Київ: НАДУ, 2016. 784 с.
2. Доктрина інформаційної безпеки України. URL: <https://tinyurl.com/2s38umfe>.
3. Ліпкан В. А. Національна безпека України : Навчальний посібник. 2-ге вид. Київ: КНТ, 2009. 576 с.
4. Міжнародна інформаційна безпека : сучасні виклики та загрози. Київ: Центр вільної преси, 2006. 916 с.
5. Міжнародна інформаційна безпека : теорія і практика. Підручник. Київ: Центр вільної преси, 2016. 418 с.
6. Міжнародне безпекове середовище : виклики і загрози національній безпеці України / Б. О. Парахонський, Г. М. Яворська, О. О. Резнікова ; за ред. К. А. Кононенка. Київ: НІСД, 2013. 56 с.
7. Піпченко Н. О. Соціальні медіа у структурі зовнішньої політики провідних міжнародних акторів : монографія. Київ: Центр вільної преси, 2014. 334 с.
8. Стратегія кібербезпеки України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/96/2016#Text>.
9. Стратегія національної безпеки України. Безпека людини – безпека країни. URL: <https://www.president.gov.ua/documents/3922020-35037>.
10. Чукут С. А., Джига Т. В. Інформаційна політика в Україні (опорний конспект лекцій до нормативного курсу) : Навчальний посібник. Київ: Національна академія державного управління при Президентові України, 2007. 94 с.
11. Шведун В. О., Луценко Т. О. Інформаційна політика в Україні : конспект лекцій. Харків: НУЦЗУ, 2016. 40 с.
12. Штромайер Г. Політика і мас-медіа / пер. з нім. А. Орган. Київ: Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2008. 303 с.

Аналіз та прогнозування зовнішньої політики

Вивчення навчальної дисципліни передбачає вивчення на основі методологічних положень політичної аналітики, теорії міжнародних відносин, глобалістики та інших дисциплін, а також загальнотеоретичних підходів, розкрити зміст специфічних понять і концепцій, які використовує світова політична наука у вивченні взаємодій на міжнародній арені, ознайомити студентів із прикладним використанням виробленого геополітикою фундаментального знання про цю сферу громадського життя.

Компетенції:

- знати концептуальні основи дослідження сучасної методології політичного аналізу;
- мати системне уявлення про методологію політичного аналізу і політичної аналітики в цілому;
- розуміти загальну мову, єдиний простір комунікації вчених – «теоретиків» і «прикладників» у політичному аналізі сучасного політичного процесу;
- уміти застосовувати сучасні методологічні знання у теоретичному й прикладному політичному аналізі;

- засвоїти знання системної сутності методології політичної інформаційно-аналітичної діяльності, консультування, політичного прогнозування, експертно-аналітичного супроводження прийняття і реалізації політичних рішень і програм;
- володіти знанням механізму формування теоретико-методологічних засад та імплементації політичної аналітики в державному управлінні та місцевому самоврядуванні України

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Андрусів В. В. Прогноз в політиці : розуміння, предмет, методологія здійснення. *Теорія і практика політичного аналізу і прогнозування* : [Збірник матеріалів] / [За ред. М. М. Розумного]. Київ: Національний інститут стратегічних досліджень, 2006. 34 с.
2. Ващенко К. Основні форми і принципи дослідження політичного аналізу й прогнозу. *Політичний менеджмент*. 2007. № 1. С. 165-172.
3. Кальниш Ю. Г. Суб'єкти політичної аналітики в державному управлінні URL: <http://www.nbu.gov.ua/e-journals/dutp/2005-1/txts/Kalnish.htm>.
4. Лясота Л. І. Проблеми інституціоналізації прикладного політичного аналізу та прогнозування у сучасному українському суспільстві. *Теорія і практика політичного аналізу і прогнозування* : [Збірник матеріалів] / [За ред. М. М. Розумного]. Київ: Національний інститут стратегічних досліджень, 2006.
5. Політологія : сучасні терміни і поняття. Короткий навчальний словник-довідник для студентів ВНЗ I-IV рівнів акредитації. 3-тє видання, виправлене і доповнене укладач В. М. Піча, наук. редакція Л. Д. Климанської, Я. Б. Турчин, Н. М. Хоми. Львів: Новий Світ-2000, 2020. 516 с.
6. Польовий М. А. Політичні процеси : теорія і практика моделювання : [монографія]. Одеса: Фенікс, 2011.
7. Приходько В. А. Типологія політичного аналізу. *Вісник КНУ ім. Т.Г. Шевченка Філософія. Політологія*. Вип. 54-55. 2007. С. 128-129.
8. Рубанов В. Політичний аналіз і аналіз політики : загальне й особливе. *Політичний менеджмент*. 2009. №6. С. 36-47.
9. Теремко В. В. Сутнісні характеристики прикладного політичного аналізу URL: http://www.nbu.gov.ua/portal/socgum/Vdakk/2010_1/39.pdf.
10. Філіпова Л. Я. Аналітична складова інформаційної діяльності : уточнення сутності, ознак і процесів. *Вісник ХДАК*. Вип. 28. 2009.
11. Шпиґа П. С. Інформаційно-аналітичне забезпечення зовнішньої політики : [Конспект лекцій]. Київ: КиМУ, 2004.
12. Шуляк А. М. Інформаційно-аналітична діяльність у міжнародних відносинах навч. посіб. 2-е вид., перероб. і доп. Луцьк: Вежа-друк, 2020. 274 с.
13. Юськів Б. М. Контент-аналіз. Історія розвитку і світовий досвід: [монографія]. Рівне: «Перспектива», 2006. 203 с.

Конфліктологія та теорія переговорів

Конфлікт в контексті соціального розвитку. Сучасні теорії конфліктів. Складові конфлікту. Аналіз соціальних конфліктів: деякі підходи. Основні підходи вивчення та аналізу конфліктів. Теорія переговорів. Переговорний процес. Особливості сучасних міжнародних переговорів. Типологізація конфліктів. Міжнародний конфлікт. Політичні конфлікти. Етно-національні конфлікти.

Знати:

- специфіки розгортання зовнішніх та внутрішніх конфліктів, складових конфліктної ситуації та переговорних процесів;
- аналітичного інструментарію сучасних конфліктів, стратегій і тактик ведення переговорів, методів та засобів врегулювання кризових ситуацій.

Вміти:

– здійснювати організацію інформаційно-аналітичної роботи в галузі розв'язання конфліктів (включно, міжнародних), підготовку рекомендацій та пропозицій для прийняття рішень у процесі врегулювання кризових ситуацій.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Пірен М. І. Конфліктологія. Київ, 2003. 212 с.
2. Тихомирова Є. Б. Конфліктологія та теорія переговорів : підручник для студ. вищих навч. закл. Суми: Університетська книга, 2008. 240 с.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

Фаховий іспит відбуваються у формі тестування. Конкурсний бал оцінюється за шкалою від 100 до 200 балів. Абітурієнт розв'язує 20 тестових завдань. Вступнику необхідно при виконанні кожного завдання обрати правильну відповідь і позначити її у рядку, який відповідає номеру цього завдання. Кожне завдання передбачає один правильний варіант відповіді.

Результати виконання завдань дозволяють виявити рівень підготовки вступника:

1 рівень (високий): 200-180 балів виставляється вступникам, які в повному обсязі виконали завдання (тестові завдання), продемонстрували обізнаність з усіма поняттями, фактами, термінами; адекватно оперують ними при розв'язанні завдань; виявили творчу самостійність, здатність аналізувати факти, які стосуються наукових проблем.

2 рівень (середній): 179-160 балів виставляється за умови достатньо повного виконання завдань (тестових завдань). Розв'язання завдань має бути правильним, логічно обґрунтованим, демонструвати творчо-пізнавальні уміння та знання теоретичного матеріалу. Разом з тим, у роботі може бути допущено декілька несуттєвих помилок.

3 рівень (достатній): 159-140 балів виставляється за знання, які продемонстровані в неповному обсязі. Вони, зазвичай, носять фрагментарний характер. Теоретичні та фактичні знання відтворюються репродуктивно, без глибокого осмислення, аналізу, порівняння, узагальнення. Вступник недостатньо обізнаний з матеріалом та не може критично оцінити наукові факти, явища, ідеї.

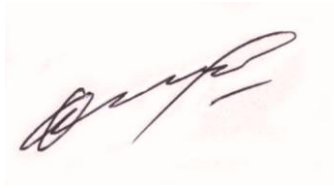
4 рівень (низький): 139-100 балів виставляється за поверхневі знання, не чіткі відповіді, які свідчать про неусвідомленість і нерозуміння поставленого завдання. З програмою фахового іспиту та списком рекомендованої літератури вступник не ознайомлений, понятійно-категоріальним апаратом не володіє. Відповідь засвідчує вкрай низький рівень володіння програмним матеріалом.

Голова фахової
атестаційної комісії

Антоніна ШУЛЯК

Відповідальний секретар
приймальної комісії

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Олег Дикий', written on a light-colored background.

Олег ДИКИЙ